

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 97/2020-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojmíra Mamojku a zo sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Foltánom, SNP 708, Galanta, pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6 To 13/2014 z 15. mája 2014 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a ako oneskorene podanú.

Odôvodnenie:

I.

Vymedzenie napadnutého rozsudku a sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. júla 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 a 3 písm. c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 To 13/2014 z 15. mája 2014 (ďalej len „napadnutý rozsudok“).

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej aj „okresný súd“) sp. zn. 2 T 39/2013 z 10. decembra 2013 bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 a 2 písm. b), c) a ods. 3 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona, zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 a 2 písm. a) Trestného zákona s použitím § 138 písm. a) Trestného zákona. Za to bol sťažovateľovi podľa § 145 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. g) a h) Trestného zákona, § 38 ods. 4 Trestného zákona a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona okresný súd zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona okresný súd uložil obžalovanému ochranný dohľad. Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona určil dobu trvania ochranného dohľadu na 2 roky. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd uložil aj trest prepadnutia veci, a to 1 ks loveckého noža s celkovou dĺžkou 28 cm, čierneho plátenného puzdra na nôž, 4 ks čierneho špagátu,

teleskopického obuška, predĺžovacieho kábla 5-zásuvkového a USB kábla. Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť škody poškodenému [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] v sume 157, 20 € a poškodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] v sume 3 694, 20 €. Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku súd poškodené strany [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

3. Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) a ods. 2 Trestného poriadku rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o treste prepadnutia veci, podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sťažovateľovi uložil trest prepadnutia veci, a to 1 ks loveckého noža s celkovou dĺžkou 28 cm, čierneho plátenného puzdra na nôž, 4 ks čierneho špagátu a teleskopického obuška, pričom podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

4. Proti napadnutému rozsudku krajského súdu podal sťažovateľ dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 3 Tdo 7/2017 z 13. marca 2019 tak, že podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie sťažovateľa odmietol, pretože podľa názoru najvyššieho súdu neboli naplnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) a i) Trestného poriadku. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že uvedené uznesenie najvyššieho súdu bolo doručené 4. júna 2019, a teda ústavnú sťažnosť podáva v zákonom ustanovenej lehote.

5. Sťažovateľ, poukazujúc na obsahovú stránku odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, zastáva názor, že krajský súd účinkami daného rozhodnutia „porušil práva sťažovateľa, keďže daný rozsudok nie je dostatočným spôsobom riadne odôvodnený, možno ho považovať za svojvoľný, zároveň nedáva odpoveď na podstatnú stránku veci, a najmä v konečnom dôsledku sa odvolací súd nevysporiadal s opodstatnenými námietkami

obvineného v požadovanej rovine tak, ako boli uplatnené v rámci obhajoby v odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Trnava, sp. zn. 2T/39/2013 zo dňa 10.12.2013 v prejednávanej trestnej veci“.

6. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné práva [REDAKOVANÉ] zaručené čl. 46 odsek 1, čl. 50 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 odsek 1, čl. 6 odsek 3 písmeno c) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 6To/13/2014 z 15.05.2014 porušené boli.

2. Rozsudok Krajského súdu v Trnave z 15.05.2014, sp. zn. 6To/13/2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

3. Krajský súd v Trnave je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ] náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky v sume 346,26 eur, ktorú sumu zaplatí Krajský súd v Trnave do 1 mesiaca k rukám JUDr. Jána Foltána.“

II.

Relevantná právna úprava

7. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak.

11. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovel žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,
- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

12. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

13. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

14. Podľa čl. 50 ods. 3 ústavy obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám alebo prostredníctvom obhajcu.

15. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.

16. Podľa čl. 6 ods. 3 dohovoru každý, kto je obvinený z trestného činu, má tieto minimálne práva:

c) obhajovať sa osobne alebo prostredníctvom obhajcu podľa vlastného výberu, alebo pokiaľ nemá dostatok prostriedkov na zaplatenie obhajcu, aby sa mu poskytol bezplatne, ak to záujmy spravodlivosti vyžadujú.

III.

Právne posúdenie vecí ústavným súdom

17. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta porušenie ním označených základných práv napadnutým rozsudkom krajského súdu.

18. Ústavný súd vo svojej judikatúre opakovane vyslovil názor (zdôrazňujúc pritom závery rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva z 12. 11. 2002 vo veci Zvolský a Zvolská v. Česká republika, sťažnosť č. 46129/99, najmä jeho body 51, 53 a 54), podľa ktorého, majú na zreteli účel základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy, v prípade procesného rozhodnutia najvyššieho súdu o dovolaní je sťažovateľovi lehota na podanie sťažnosti ústavnému súdu považovaná za zachovanú

aj vo vzťahu k predchádzajúcemu právoplatnému rozhodnutiu (t. j. napadnutému rozsudku) odvolacieho súdu (porov. napr. III. ÚS 114/2010, I. ÚS 165/2010).

19. Uvedená zásada sa premietla aj do novej právnej úpravy zákona o ústavnom súde, ktorý v poslednej vete ustanovenia § 124 uvádza, že ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

20. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal proti napadnutému rozsudku krajského súdu mimoriadny opravný prostriedok (dovolanie), v prípade sťažovateľa možno hovoriť o riadnom vyčerpaní tohto opravného prostriedku (nie je podaný neoprávnenou osobou, nie je podaný po lehote, nie je podaný bez povinného právneho zastúpenia advokátom, nie je podaný proti rozhodnutiu, proti ktorému právna úprava možnosť podať mimoriadny opravný prostriedok nepripúšťa), a preto možno lehotu na podanie ústavnej sťažnosti počítať od momentu, keď bolo sťažovateľovi doručené rozhodnutie najvyššieho súdu o tomto mimoriadnom opravnom prostriedku.

21. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uvádza, že uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Tdo 7/2017 z 13. marca 2019 o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolani) proti napadnutému rozsudku krajského súdu bolo doručené 4. júna 2019. Ústavný súd však v súčinnosti s okresným súdom zistil, že uvedené uznesenie najvyššieho súdu o dovolaní bolo doručené sťažovateľovi 17. mája 2019 a jeho advokátovi 21. mája 2019. Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 31. júla 2019 (podaná na pošte 30. júla 2019), teda celkom zjavne po uplynutí lehoty dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia najvyššieho súdu o mimoriadnom opravnom prostriedku v zmysle § 124 zákona o ústavnom súde.

22. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

23. Pretože došlo k odmietnutiu ústavnej sťažnosti, bolo bez právneho dôvodu, aby sa ústavný súd zaoberal ďalšími návrhmi sťažovateľa.

24. Vec sťažovateľa bola v súlade s čl. X bodom 5 písm. c) Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 v znení dodatku č. 1 schváleného 16. októbra 2019 prerozdelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a pridelená sudcovi spravodajcovi Martinovi Vernarskému a v zmysle čl. II bodov 3 a 5 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2020 do 31. decembra 2020 bola predbežne prerokovaná v treťom senáte ústavného súdu v zložení Mojmir Mamojka (predseda senátu) a sudcovia Peter Straka a Martin Vernarský.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu